

nende — og efter at man nu vil tage Skat for at lave *Statspoliti*, saa er der ingen Grænser for, hvad man vil have Statsskat af Folk for —, saa vilde vi have at udfinde, hvor meget af Værdistigningen der skyldtes Frederiksborg Slot, hvor meget der skyldtes Jernbanen, og hvor meget der skyldtes Garnisonen. Jeg vil nok sige, at jeg vilde ikke gerne være Vurderingsmand ved den Lejlighed. I det hele taget tror jeg ikke, at noget saadant er muligt, og ogsaa af denne Grund vil jeg opfordre til at behandle dette Lovforslag med den største Forsigtighed. Ganske bortset fra alle andre Betæneligheder, som man maatte nære ved det, mener jeg, at en fortsat særlig Værdistigningslovgivning vilde vise sig ganske ufremkommelig. Saa længe man kun har een Lov af denne Art, Loven om Jernbaneskyld, saa kan det jo gaa, men faa vi flere, og de krydse hinanden, saa komme vi ganske simpelthen ud i det meningsløse.

Med disse Forbehold og med denne Kritik vil jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme i dette høje Ting. Saa faa vi jo se, hvordan det gaar, hvis det kommer frem igen.

Kristensen: Jeg vil ogsaa gerne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg er i Princippet enig i, at man maa se at ramme Værdistigningen. Det er efter min Mening det bedste og det retfærdigste Grundlag for Beskatning, at Samfundet, naar det skaber Værdier, tager i alt Fald en Del deraf, og om det var muligt, tror jeg, det var rigtigt at tage det hele. Men Vanskeligheden ved at udfinde Værdistigningen er jo saare stor, og derfor maa man give Afkald paa en Del og desuden til enhver Tid sikre sig, at Staten ikke tager mere, end den selv har bragt. Man ser nu af Ejendomsskyldvurderingen, at Ejendomsværdien i det forløbne Femaar er stegen med 755 Mill. Kr. Tænker man sig, at en Trediedel, 250 Mill. Kr., var virkelig Værdistigning, og at Staten fik 2 pCt. deraf, saa vilde det jo give en Indtægt for Statskassen af 5 Mill. Kr. aarlig. En saadan Indtægt vilde neppe mange være kedede af i disse Tider, hvor det kniber saa haardt med at skaffe Balance, og hvor det er nødvendigt at udskrive nye Skatter. — Jeg tror, som sagt, at Værdistigningsafgiften er den mest retfærdige Udskrivning af dem alle sammen. Men en særlig Værdistigning er endnu vanskeligere at udfinde end den almindelige. Det er jo vanskeligere, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udtalte, at udfinde, af hvilken Grund

Værdistigningen er fremkommen, end at finde selve Værdistigningen, og derfor kunde der være Grund til at gaa endnu noget forsigtigere til Værks. Det var af den Grund, at vi i sin Tid satte Jernbaneskylden saa lavt — i alt Fald var det af den Grund, at jeg gjorde mit til, at man ikke gik for højt op med Jernbaneskylden, idet jeg stadig var ængstelig for at komme til at gøre Uret og tage Værdier, som Staten ikke selv har frembragt. Derfor tror jeg, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har Ret i en Del af de Betæneligheder, han fremsatte her. Jeg tror, at man skal være noget varsom med at opkræve et saa stort Beløb, som her er foreslaaet; jeg tror nærmest, at den højtærede Minister er gaaet noget for højt op. Kunde det ikke modificeres noget? Kunde vi ikke komme noget nærmere til Jernbaneskylden, selv om man gik lidt højere end ved den? Forholdet er, som det er nævnt, at her vil Værdistigningen vistnok fremkomme i noget kortere Tidsrum. Derfor kunde man maaske baade vurdere i en kortere Tid og opkræve Beløbet i kortere Tid og mulig derfor ogsaa tage en noget højere Procent. Men jeg tror, at vi skulle nærmere os noget mere til Jernbaneskylden hellere end at fastholde det Grundlag, der her er foreslaaet. Jeg er ikke i Tvivl om, at det, at en By bliver gjort til Garnisonsby, ogsaa er et rigtigt Skatteobjekt. Det nærede den ærede foregaaende Taler og jo altsaa i alt Fald en Del af hans Partifæller nogen Tvivl om. Men jeg forstaar ikke, hvad Forskel der principielt er paa Jernbaneskyld og Garnisonsskyld. Naar Samfundet frembringer Værdier, har det efter min Mening lige godt Krav paa dem, enten de skyldes Anlæg af Jernbaner, eller de skyldes den Omstændighed, at en By bliver Garnisonsby. I det første Tilfælde ville vi ganske vist væsentligt komme til at ramme Landet, idet Jernbaneskylden jo er en Skat, der tages, fordi der skabes nogle flere Centerer paa Landet, nogle flere Steder, hvor Befolkningen samles, og Værdierne derfor stige. I dette her Tilfælde er det derimod Soldater, som vi føre over til nogle bestemte Byer; og derfor stiger uden Tvivl en Del af Ejendommene i Værdi, saa principrigtigt anser jeg det for at være. Men derimod kan der selvfølgelig tales om, baade for hvor lang Tid der skal vurderes, og hvor stor Afgiften skal være. Jeg tror ogsaa, det er ganske fejl at komme til at opkræve en saa stor Afgift, at det kan kaldes Kapitalindbetaling. Derimod forholder det sig ganske anderledes, naar der er Tale om